

Sygn. akt IV KO 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Eugeniusz Wildowicz

w przedmiocie wniosku skazanego **R.K.**

o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt IV KZ 12/17,

którym utrzymano w mocy zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKo (...),

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w K., w sprawie sygn. akt IV Ka (...)

p o s t a n o w i ł

wniosek o wznowienie postępowania pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu zażalenia skazanego R.K., postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt IV KZ 12/17, utrzymał w mocy zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKo (...), odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w K. w sprawie IV Ka [...].

W dniu 10 lipca 2017 r., do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego R.K. o wznowienie postępowania zakończonych w/w postanowieniem Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy w związku z tym wnioskiem zważył, co następuje.

Wniosek R.K. o wznowienie postępowania należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, stąd, stosownie do treści art. 540 § 1 k.p.k., przysługuje tylko od orzeczeń prawomocnych, rozstrzygających o odpowiedzialności karnej, i to wyłącznie takich, które kończą postępowanie sądowe.

Orzeczeniem kończącym postępowanie nie jest z pewnością – wobec oczywistego charakteru i jego następstw – w/w postanowienie Sądu Najwyższego.

Niezależnie od tego – należy w tym miejscu przypomnieć – że wznowienie postępowania zakończonych orzeczeniem Sądu Najwyższego jest możliwe tylko odnośnie takiego postępowania, które co do *meritum* zakończyło się przed tym Sądem. Trafnie bowiem wskazuje się w orzecznictwie, że nie jest np. orzeczeniem kończącym postępowanie w rozumieniu art. 540 k.k. orzeczenie, którym Sąd Najwyższy oddala kasację (zob. postanowienie tego Sądu z 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 67). Jest nim zaś orzeczenie następcze Sądu Najwyższego zapadłe po uchyleniu zaskarżonego kasacją wyroku tj. orzeczenie o umorzeniu postępowania, bądź o uniewinnieniu oskarżonego (art. 537 § 2 k.p.k.).

Zważywszy na wspomniane regulacje należało uznać przedmiotowy wniosek za niedopuszczalny z mocy prawa i jako taki – stosownie do treści art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. – pozostawić go bez rozpoznania.

Nadmienić także należy, że skazany jest wciąż uprawniony do tego, by stosownym wnioskiem domagać się wznowienia postępowania, które toczyło się przeciwko niemu przed Sądem Okręgowym w K. i zakończyło się prawomocnym skazaniem go za zarzucane mu, w tym postępowaniu, przestępstwo. Właściwym do rozpoznania takiego wniosku jest Sąd Apelacyjny w (...).

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.

